

نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز مبتنی بر مدل ساختاری تفسیری (ISM)

چکیده

این پژوهش با هدف نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز مبتنی بر مدل ساختاری تفسیری (ISM) طراحی و اجرا گردید. پژوهش حاضر از نوع، تحقیقات کاربردی می باشد که به صورت میدانی انجام گردید. روش پژوهش حاضر از نظر روش گردآوری داده ها آمیخته بود که به صورت کیفی- کمی اجرایی گردید. جامعه آماری در بخش کیفی شامل نخبگان و صاحب نظران در حوزه گردشگری ورزشی می باشد. روش نمونه گیری در بخش کیفی به صورت هدفمند بود. همچنین در بخش کمی جامعه آماری، علاوه بر این افراد، برخی مدیران و کارشناسان سازمان های متولی در امور گردشگری ورزشی و افراد آگاه به حوزه گردشگری ورزشی از جمله سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، وزارت ورزش و جوانان و همچنین برخی اساتید دانشگاهی رشته های گردشگری بودند. ابزار پژوهش شامل مصاحبه های نیمه ساختارمند و پرسشنامه محقق ساخته بود. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از روش مدل سازی ساختاری تفسیری و معادلات ساختاری استفاده گردید. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده های پژوهش حاضر در نرم افزارهای اس پی اس اس و پی ال اس انجام گرفت. نتایج پژوهش بخش کیفی نشان داد که ۲۸ عوامل شناسایی شده در قالب ۶ عامل شامل فرهنگ نوع دوستی، امنیت و ایمنی کافی، رویه های مدیریتی، جنبه های انسانی، بسترهای بین المللی و فعالیت های مشترک دسته بندی گردیدند. نتایج تحقیق همچنین نشان داد که امنیت و ایمنی کافی به عنوان عامل زیربنایی در مدل تحقیق خود سبب شکل گیری سایر عوامل می گردد. تنوع عوامل شناسایی شده همچنین نشان گر این مهم می باشد که ضعف های عمده ای در این خصوص در حال حاضر وجود دارد که سبب شده است تا مسیر بهبود نقش گردشگری ورزشی در جهت توسعه روابط صلح آمیز را تحت شعاع قرار دهد.

کلمات کلیدی: گردشگری ورزشی، روابط صلح آمیز، صلح جهانی.

The role of tourism in the development of peaceful relations based on the interpretive structural model (ISM)

Abstract

This study was designed and conducted with the aim of the role of tourism in the development of peaceful relations based on the interpretive structural model (ISM). The present study is an applied research that was conducted in the field. The method of the present study was mixed in terms of data collection method, which was implemented qualitatively and quantitatively. The statistical population in the qualitative sector includes elites and experts in the field of tourism-sports. The sampling method in the qualitative part was purposeful. Also in the small part of the statistical community, in addition to these people, some managers and experts of organizations in charge of tourism and sports and people aware of sports tourism, including the Cultural Heritage, Handicrafts and Tourism Organization, the Ministry of Sports and Youth and There were also some university professors in the field of tourism. The research tools included semi-structured interviews and a researcher-made questionnaire. Interpretive structural modeling and structural equations were used to analyze the data. The whole process of data analysis was performed in SPSS and PLS software. The results of the qualitative section showed that 28 factors identified were classified into 6 factors including altruistic culture, adequate security and safety, managerial procedures, human aspects, international contexts and joint activities. The results also showed that adequate security and safety as an underlying factor in the model of research leads to the formation of other factors. The diversity of identified factors also indicates that there are major weaknesses in this area at present that have overshadowed the path to improving the role of sports tourism in developing peaceful relations.

Keywords: Sports Tourism, Peaceful Relations, World Peace.

گردشگری به عنوان یکی از امیدوارکننده‌ترین حوزه‌های رشد برای اقتصاد جهان محسوب می‌شود (شدگار^۱، ۲۰۰۶). صنعت گردشگری اخیراً توجه کشورهای جهان را به خود معطوف کرده است (آلجویک و پیچ^۲، ۲۰۰۹). گردشگری به منزله گسترده‌ترین صنعت خدماتی دنیا، جایگاه ویژه‌ای در عرصه‌های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی به خود اختصاص داده است، به‌طوری که با ۲۰۰ میلیون شاغل (۵ درصد کل اشتغال دنیا) و گردش مالی سالانه در حدود ۵۴۰۰ میلیارد دلار، به بزرگترین و متنوع‌ترین صنعت دنیا تبدیل شده است (موحد و کهزادی، ۲۰۱۰، ۸۶). همچنین در سال ۲۰۱۲ تقریباً ۱۴/۱ درصد از جمعیت جهان اقدام به گردشگری نمودند. در واقع طبق آمار سازمان جهانی گردشگری ۱/۰۳۵ میلیون گردشگر در سال ۲۰۱۲ وجود داشت که این مقدار در سال ۲۰۱۶ به ۱/۳۲ میلیون گردشگر افزایش یافت. طبق پیش‌بینی‌ها، می‌توان گفت که تعداد گردشگران در سال ۲۰۲۰ به ۱/۶ میلیون گردشگر و در سال ۲۰۳۰ به ۱/۸ گردشگر افزایش خواهد یافت (پرات و تولکاخ^۳، ۲۰۱۸، ۸۳). امروزه ارتقاء گردشگری به عنوان یکی از ضروریات توسعه اقتصادی در سطح جهان مشخص می‌باشد (گالدینی، ۲۰۰۷، ۹۷).

گردشگری ورزشی یکی از انواع گردشگری می‌باشد که در جهت دستیابی به اهداف آن در هر جامعه‌ای نقش مهم و تأثیرگذاری را ایفا می‌نماید. کارکردهای مهم ورزش در سطح جهان سبب گردیده است تا از آن بتوان در جهت توسعه گردشگری در قالب گردشگری ورزشی بهره لازم را برد. در سال‌های گذشته گردشگری ورزشی بخش عمده‌ای از موفقیت جوامع در حوزه گردشگری را شامل شده است. این امر موجب گردیده است تا بسیاری از کشورها در جهت توسعه گردشگری ورزشی اقدامات لازم را انجام دهند. هیچ و لتو^۴ (۲۰۱۸) بیان کردند که گردشگری ورزشی و بهره‌گیری از پتانسیل‌های آن یکی از اهداف مهم کشور ژاپن در برخی رویدادهای ورزشی آتی از جمله جام جهانی راگی ۲۰۱۹ ژاپن و المپیک ۲۰۲۰ توکیو می‌باشد. واتانابی^۵ و همکاران (۲۰۱۸) نیز اعلام داشتند که گردشگری ورزشی یکی از انواع مهم گردشگری می‌باشد که سبب رشد و گسترش گردشگری در کشور مالزی می‌گردد. هودک^۶ و همکاران (۲۰۱۸) نیز مشخص نمودند که گردشگری ورزشی نقش مهمی در موفقیت و دستیابی به اهداف مدنظر از المپیک ۲۰۱۶ ریو را داشت. بلایس^۷ و همکاران (۲۰۱۸) و فاری و همکاران (۲۰۱۹) نیز اشاره داشتند که عدم بهره‌گیری مناسب کشور

^۱ SHodgar

^۲ .Aleljevic and page

^۳ . Pratt & Tolkach,

^۴ . Hinch & Ito,

^۵ . Watanabe,

^۶ . Hodeck,

^۷ . Belias,

یونان از المپیک ۲۰۰۴ آتن در توسعه گردشگری ورزشی و ایجاد یک مقصد گردشگری ورزشی در سطح جهان، به عنوان یک تجربه مناسب می‌بایستی در سایر کشورها مورد استفاده قرار گیرد.

گردشگری کلیه فعالیت‌های دیدار کننده را از آغاز تا پایان مسافرت در بر می‌گیرد. سفرهای که به منظور تجارت، کسب آرامش و لذت یا یادگیری صورت می‌گیرد، می‌تواند برخاسته از باور و فرهنگ گردشگر و مبتنی بر ارزش‌ها باشد (پیمان، ۲۰۱۵). همچنین گردشگری ورزشی در حوزه‌های مختلفی توانایی تأثیرگذاری دارد. یکی از نیازهای امروز جوامع توسعه روابط صلح‌آمیز می‌باشد.

براساس دیدگاه لیبرالیستی گردشگری باعث افزایش ارتباطات اقتصادی بین دولت‌ها و افراد در سطح بین‌المللی می‌شود. ارتباطات فرد به فرد، که به وسیله تجارت و خدمات ایجاد شده، منجر به افزایش ثروت و ایجاد طبقه متوسط آگاه خواستار آزاد‌های سیاسی (مانند دموکراسی) می‌شود. بنابراین، گردشگری در هردو سطح خرد و کلان می‌تواند سبب گسترش روابط صلح‌آمیز گردد (ضرغام و همکاران، ۲۰۱۲، ۴۹). اهمیت گردشگری در جهت توسعه برخی مسائل در جوامع سبب گردیده است تا از آن در جهت ارتقاء برخی مسائل اجتماعی و فرهنگی بهره گرفته شود. در این بین استفاده از گردشگری ورزشی در برخی مسائل از جمله روابط صلح‌آمیز مورد ابهامات اساسی قرار دارد. به خصوص در کشور ایران با توجه به ویژگی‌های جغرافیایی، فرهنگی و سیاسی و همچنین ماهیت ویژه گردشگری ورزشی، ابهاماتی در خصوص کارکردهای گردشگری ورزشی در ایران بر روابط صلح‌آمیز وجود دارد. عدم پژوهش‌های جامع در این حوزه سبب گردیده است تا مشکلات اساسی در خصوص وضعیت کارکردهای احتمالی گردشگری ورزشی بر روابط صلح‌آمیز وجود آید. این مسئله سبب گردیده است تا در فضای فعلی کشور ایران، بهره‌مندی از گردشگری ورزشی در جهت بهبود صلح جهانی برده نشود، این مسئله انگیزه‌ای برای پژوهش حاضر بوده است (گالدینی، ۲۰۰۷، ۹۸).

در تحقیقات مختلفی به بهبود روابط صلح‌آمیز با توجه به گردشگری پرداخته شده است. کاربونی^۱ (۲۰۱۷) در تحقیق خود مشخص نمودند که ارتقاء گردشگری می‌تواند به بهبود برخی جنبه‌های فرهنگی منجر گردد. بکن و کارمیگنانی^۲ (۲۰۱۶) پس از بررسی اطلاعات ۱۲۶ کشور در حد فاصله بین سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۰، پی بردند که گردشگری و توسعه آن می‌تواند روابط صلح‌آمیز در کشورهای مورد بررسی را بهبود دهد. آنان اشاره داشتند که افزایش ورود گردشگران یک اثر تثبیت کننده در صلح دارد و سبب می‌گردد تا احتمال شکل‌گیری صلح در جوامع به واسطه گردشگری بهبود یابد. پارت و لیو^۳ (۲۰۱۶) پس از بررسی‌های خود پی بردند که گردشگری سبب ارتقاء وضعیت شاخص‌های صلح جهانی می‌گردد. آنان همچنین اشاره داشتند که این مسئله در تمامی جوامع رخ نمی‌دهد. بلکه در جوامع کم درآمد گردشگری نمی‌تواند به ارتقاء شاخص‌های صلح جهانی منجر گردد. در این جوامع مسائل مربوط به فقر سبب گردیده

^۱ . Carbine

^۲ . Belias,

^۳ . Pratt & Liu

است تا نقش برخی مسائل از جمله گردشگری در توسعه شاخص‌های صلح جهانی تأثیرگذار نباشد. کیم و پیرودکس^۱ (۲۰۰۶) با استفاده از تئوری بازی‌ها توانایی دیپلماسی رسمی (نوع اول) برای ایجاد صلح دو کره را مورد آزمایش قرار دادند و مدارکی یافتند که نشان داد گردشگری می‌تواند نقش مثبتی در این امر بازی کند. ضرغام و خسروانی (۱۳۹۱) پس از بررسی‌های خود پی بردند که اثرات متنوع گردشگری در جهان و افزون براین، پتانسیل اثرگذاری با شدت زیاد (۳/۳) گردشگری بر شاخص‌های صلح جهانی ارزیابی می‌شود.

از طرفی با توجه به جاذبه‌های ورزش در سطح جهان، به نظر می‌رسد گردشگری ورزشی به عنوان یک فعالیت عامه‌پسند نقش مهمی در مسیر بهبود صلح جهانی و شاخص‌های مربوط به آن داشته باشد. توسعه ورزش در دنیای امروز چه به لحاظ کیفی و چه از نظر کمی آن را به مقوله ای نو و پیچیده تبدیل کرده، که می‌توان از آن به نام «ورزش مدرن» نام برد (مشیری و همکاران، ۲۰۰۷، ۳). گردشگری پدیده‌های جهانی، چند بعدی و با اثراتی عمیق است که کشورهای جهان با بازگشایی مرزهای خود با آن روبه‌رو میشوند. به عقیده بسیاری از محققان، گردشگری دارای پتانسیل اثرگذاری بر روابط بین‌الملل و ابزاری برای ترویج صلح در جهان است. گردشگری ابزاری برای دیپلماسی عمومی و توسعه بین‌الملل و پاسخ قدرتمندی است برای چالش‌های جهانی و تروریسم. بررسی مطالعات پیشین نشان می‌دهد گردشگری نه تنها از صلح بهره می‌برد، بلکه خود نیرویی حیاتی برای گسترش صلح در بین ملت‌هاست (ضرغام و خسروانی، ۱۳۹۱).

اگرچه کارکردهای احتمالی گردشگری بر بهبود روابط صلح‌آمیز مورد بررسی قرار گرفته است اما عملاً بهره‌ای از آن به خصوص در مناطق مختلف انجام نگرفته است. این مسئله سبب گردیده است تا خلاء پژوهش‌هایی در خصوص عوامل مؤثر جهت بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح‌آمیز ایجاد گردد در این راستا تا راهکارهای عملی جهت ارتقاء گردشگری ورزشی در مسیر توسعه روابط صلح‌آمیز شکل نگیرد. نقش گردشگری ورزشی با این حوزه هنوز دچار ابهامات اساسی می‌باشد. با توجه به تفاوت‌های محرز گردشگری ورزشی با سایر انواع گردشگری‌ها، می‌توان اعلام داشت که پی بردن به نقش گردشگری ورزشی بر بهبود شاخص‌های صلح جهانی می‌تواند، به نقش مهم گردشگری ورزشی بر برخی مسائل از جمله شاخص‌های صلح جهانی منجر گردد. از طرفی پی بردن به این نقش می‌تواند ضرورت گسترش و توسعه گردشگری ورزشی را در جهت بهبود صلح در کشور ایران بازگو نماید. بنابراین پژوهش حاضر با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح‌آمیز سعی در پاسخ به این سؤال دارد که عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح‌آمیز تأثیرگذار کدامند؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع، تحقیقات کاربردی می‌باشد که به صورت میدانی انجام گردید. روش تحقیق حاضر از نظر روش گردآوری داده‌ها آمیخته بود که به دو روش کیفی و کمی انجام گرفت، بصورتی که در بخش کیفی از صاحب نظران

^۱ . Kim & Pierodox

مصاحبه انجام گرفت و در روش کمی نیز کدهای استخراج شده بصورت پرسشنامه تنظیم گردید و بعد از تایید، پرسشنامه ها در میان جامعه آماری پخش و گردآوری شد. جامعه آماری تحقیق حاضر در بخش کیفی شامل نخبگان و صاحب نظران در حوزه گردشگری ورزشی می باشد، که شاخص انتخاب این افراد داشتن مدرک مرتبط و سابقه پژوهشی در این زمینه بود. روش نمونه گیری در بخش کیفی به صورت هدفمند بود. بدین منظور تعداد ۱۴ نخبه و صاحب نظر به عنوان نمونه پژوهش در بخش کیفی انتخاب شدند که با هریک از این افراد مصاحبه انجام شد و تک تک مصاحبه ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و کدهای مرتبط با پژوهش استخراج گردید. همچنین در بخش کمی جامعه آماری، علاوه بر این افراد، برخی مدیران و کارشناسان سازمان های متولی در امور گردشگری ورزشی و افراد آگاه به حوزه گردشگری ورزشی از جمله سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، وزارت ورزش و جوانان و همچنین برخی اساتید دانشگاهی رشته های گردشگری و دانشجویان تحصیلات تکمیلی که شامل دانشجویان دکتر و کارشناسی ارشد بودند که تعداد آنان شامل ۳۶۰ نفر بود. با توجه به سوابق شغلی، تحصیلی و پژوهشی نمونه های آماری، از میان آنان افرادی که در مورد تحقیق حاضر آگاهی داشته باشند به عنوان نمونه تحقیق مشخص گردیدند. با استفاده از روش نمونه گیری کل شمار تمامی این افراد به عنوان نمونه مشخص گردیدند. در جهت پخش پرسشنامه ها از روش ارسال پرسشنامه به صورت حضوری، پست الکترونیک و فضای مجازی استفاده گردید. جدول ۱ جامعه و نمونه آماری در بخش های کمی را نشان می دهد.

جدول ۱: جامعه و نمونه آماری پژوهش

تعداد	گروه ها
۵۵	اساتید دانشگاهی
۳۲	خبرگان وزارت ورزش و جوانان
۱۷	خبرگان سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
۸۶	دانشجویان دکتری
۱۷۰	دانشجویان کارشناسی ارشد
۳۶۰	مجموع

ابزار پژوهش شامل مصاحبه های نیمه ساختارمند و پرسشنامه محقق ساخته ای بود که با توجه به اهداف و روش تحقیق، این پرسشنامه به دو شکل طراحی گردید. به طور کلی این پرسشنامه حاوی ۲۸ عوامل بود. ابتدا به منظور ساختاردهی به این عوامل با توجه به استفاده از روش مدل سازی ساختاری تفسیری، سوالات به صورت مقایسه زوجی طراحی گردید. سپس به منظور آزمون مدل ترسیم شده در غالب روش معادلات ساختاری، سوالات به صورت طیف ۵ ارزشی لیکرت طراحی گردید.

روایی محتوایی این پرسشنامه با استفاده از نظرات ۷ تن از اساتید دانشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. این افراد خارج از نمونه‌های بخش کیفی بودند. همچنین در خصوص روایی محتوی نیز با استفاده از فرم‌های روایی سنجی شاخص روایی محتوا^۱ و نسبت روایی محتوا^۲ روایی و استفاده از فرمول‌های مربوط به این روش‌ها مورد تأیید قرار گرفت. مقدار مقدار نسبت روایی محتوا با توجه به تعداد اساتید (۷ نفر)، ۰/۸۵ و مقدار شاخص روایی محتوا، ۰/۸۹ به دست آمد. بنابراین روایی محتوی ابزار پژوهش مورد تأیید قرار گرفت. همچنین روایی سازه پرسشنامه با استفاده از روش تحلیل عاملی تأییدی مورد بررسی قرار گرفت. پایایی این پرسشنامه نیز با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ برای پرسشنامه روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری میزان ۰/۸۵ و برای پرسشنامه معادلات ساختاری میزان ۰/۸۷ مشخص گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر از روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری و معادلات ساختاری استفاده گردید. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده‌های تحقیق حاضر در نرم افزارهای اس پی اس اس و پی ال اس انجام گرفت.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های توصیفی مربوط به نمونه‌های آماری پژوهش حاضر در جدول ۲ به نمایش گذاشته شده است.

جدول ۲: یافته‌های توصیفی پژوهش

ویژگی‌های جمعیت شناختی	گروه‌ها	فراوانی	درصد
بخش کیفی تحقیق	جنسیت	مرد	۵۷/۱۴
		زن	۴۲/۸۶
	دکتری	۱۲	۸۵/۷۱
سطح تحصیلات	کارشناسی ارشد	۲	۱۴/۲۹
	جنسیت	مرد	۶۲/۵
		زن	۳۷/۵
بخش کمی تحقیق	رده سنی	زیر ۳۵ سال	۱۵/۸
		۳۵-۴۵ سال	۵۱/۷
		۴۶-۵۵ سال	۲۴/۲
		بالای ۵۵ سال	۳/۸

نتایج توصیفی پژوهش نشان داد که نمونه‌های بخش کیفی تحقیق شامل ۸ نفر مرد و ۶ نفر زن بودند. همچنین از این میان نمونه‌های پژوهش افراد دارای مدرک تحصیلی دکتری ۱۲ نفر بیشترین تعداد را دارا می‌باشند. نتایج توصیفی مربوط به

^۱ CVI

^۲ CVR

وضعیت جنسیت نمونه تحقیق در بخش کمی حاضر نشان داد که ۲۲۵ از افراد شرکت کننده در تحقیق مردان و ۱۳۵ زنان می باشند. نتایج توصیفی پژوهش همچنین نشان داد که در میان گروه های سنی، گروه سنی ۳۵-۴۶ سال با ۱۸۶ نفر بیشترین تعداد را دارا می باشند. به منظور شناسایی عوامل مؤثر بر متناسب سازی گردشگری ورزشی جهت بهبود صلح جهانی از بررسی نظرات خبرگان در قالب روش کیفی استفاده گردید. پس از انجام کدگذاری ها، ویژگی های مستخرج از مصاحبه ها مشخص گردید. جدول ۳، نتایج کیفی پژوهش حاضر را نشان می دهد.

جدول ۳: کدگذاری باز و محوری

عوامل	ویژگی های استخراج شده
فرهنگ نوع دوستی	- شکل گیری برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی در راستای فرهنگ نوع دوستی - توجه به تمامی گروه ها، رنگ ها، نژادها و جنسیت ها در برنامه ریزی های مربوط به گردشگری - برگزاری جشنواره های گردشگری ورزشی نمادین با گروه ها، نژادها و جنسیت های مختلف از سطح جهان - اهمیت دادن به مذاهب و ارزش های دینی ادیان مختلف در برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی
امنیت و ایمنی کافی	- ارتقا امنیت و ایمنی گردشگری ورزشی - آموزش در خصوص احترام به حقوق بشر در طی فرایندهای مربوط به گردشگری ورزشی - مدیریت و کنترل رفتارها و فعالیت های تروریستی در طی انجام فعالیت های مربوط به گردشگری ورزشی
رویه های مدیریتی	- ایجاد تبلیغات در فضای بین المللی از ظرفیت های گردشگری ورزشی - ایجاد ظرفیت در جهت بهره گیری و استفاده بانوان و گروه های خاص از جمله معلولین از برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی - عدم نفوذ سیاسی در مدیریت و اجرای برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی - ترویج گردشگری ورزشی در مناطق مرزی - ریشه کن کردن فسادهای اداری موجود در حوزه گردشگری ورزشی - مکتوب نمودن ظرفیت ها و پتانسیل های مربوط به گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز

عوامل	ویژگی های استخراج شده
جنبه های انسانی	- تصمیم گیری مشارکتی در مدیریت و اجرای برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی
	- استفاده از مشارکت های مردمی در جهت اجرای برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی
	- استفاده از نیروی انسانی خبره و توانمند جهت ایجاد ارتباطات بین المللی در گردشگری ورزشی
	- جذب و توانمند نمودن نیروهای انسانی محلی در فرایند اجرای برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی
بسترهای بین المللی	- استفاده از سرمایه گذاران بومی و محلی در توسعه گردشگری ورزشی
	- ایجاد برخی برنامه های آموزشی و اطلاع رسانی در عرصه بین المللی از برخی رویدادهای مهم و جذاب گردشگری ورزشی
	- بین المللی نمودن برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی
	- استفاده از ظرفیت سایر کشورها در توسعه گردشگری ورزشی
	- اجرای برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی در کشورهای جنگ زده
	- ایجاد گروه ها، کمیسیون ها و نشست های دائمی بین المللی در جهت ترویج گردشگری ورزشی
	- ایجاد تبلیغات در جذب سرمایه های خارجی در توسعه گردشگری ورزشی
فعالیت های مشترک	- برگزاری برخی رویدادهای مربوط به گردشگری ورزشی مشترک با کشورهای همسایه
	- برگزاری رویدادهای گردشگری ورزشی مشترک ویژه کشورهای دارای تنش در عرصه بین المللی با نظارت جوامع بین المللی
	- برگزاری برنامه های گردشگری ورزشی در جهت بهبود تنش
	- دعوت و ایجاد تفاهم نامه با کشورهای جهان در جهت همکاری در اجرای برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی

مطابق با نتایج بخش کیفی پژوهش، ۲۸ کد شناسایی شده در قالب ۶ عامل شامل فرهنگ نوع دوستی، امنیت و ایمنی کافی، رویه های مدیریتی، جنبه های انسانی، بسترهای بین المللی و فعالیت های مشترک دسته بندی گردیدند. به منظور ساختاردهی به عوامل شناسایی شده از روش مدل سازی ساختاری تفسیری استفاده گردید.

جدول ۴، نتایج مربوط به ماتریس دستیابی نهایی را به نمایش گذاشته است.

جدول ۴: ماتریس دستیابی نهایی

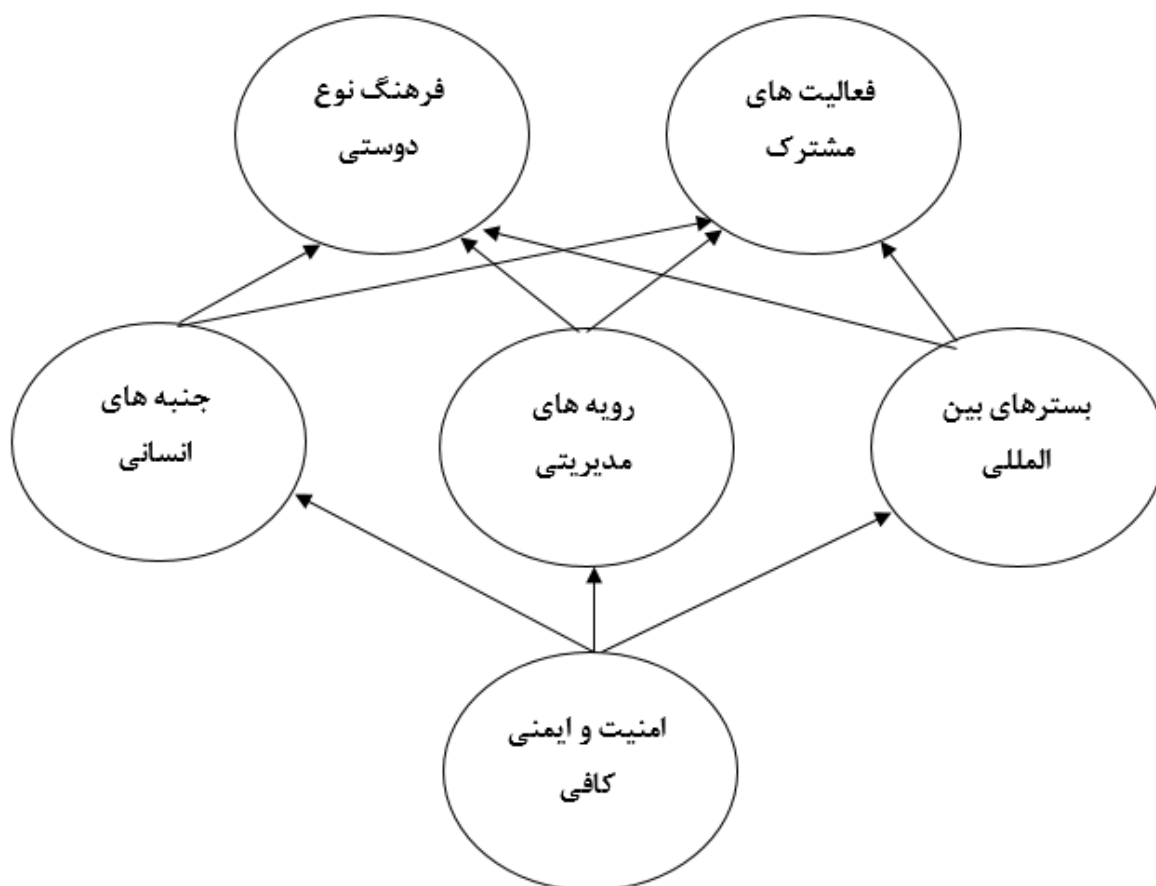
عوامل	۱	۲	۳	۴	۵	۶
فرهنگ نوع دوستی (عامل ۱)	۱	۱	۱	۱	۱	۱
بسترهای بین المللی (عامل ۲)	۰	۱	۱	۱	۱	۰
امنیت و ایمنی کافی (عامل ۳)	۰	۰	۱	۰	۰	۰
رویه های مدیریتی (عامل ۴)	۰	۱	۱	۱	۱	۰
جنبه های انسانی (عامل ۵)	۰	۱	۱	۱	۱	۰
فعالیت های مشترک (عامل ۶)	۱	۱	۱	۱	۱	۱

جدول ۵ نتایج مربوط به خروجی ها، ورودی ها و اشتراک های عوامل را به نمایش گذاشته است.

جدول ۵: خروجی ها، ورودی ها و اشتراک های عوامل شناسایی شده

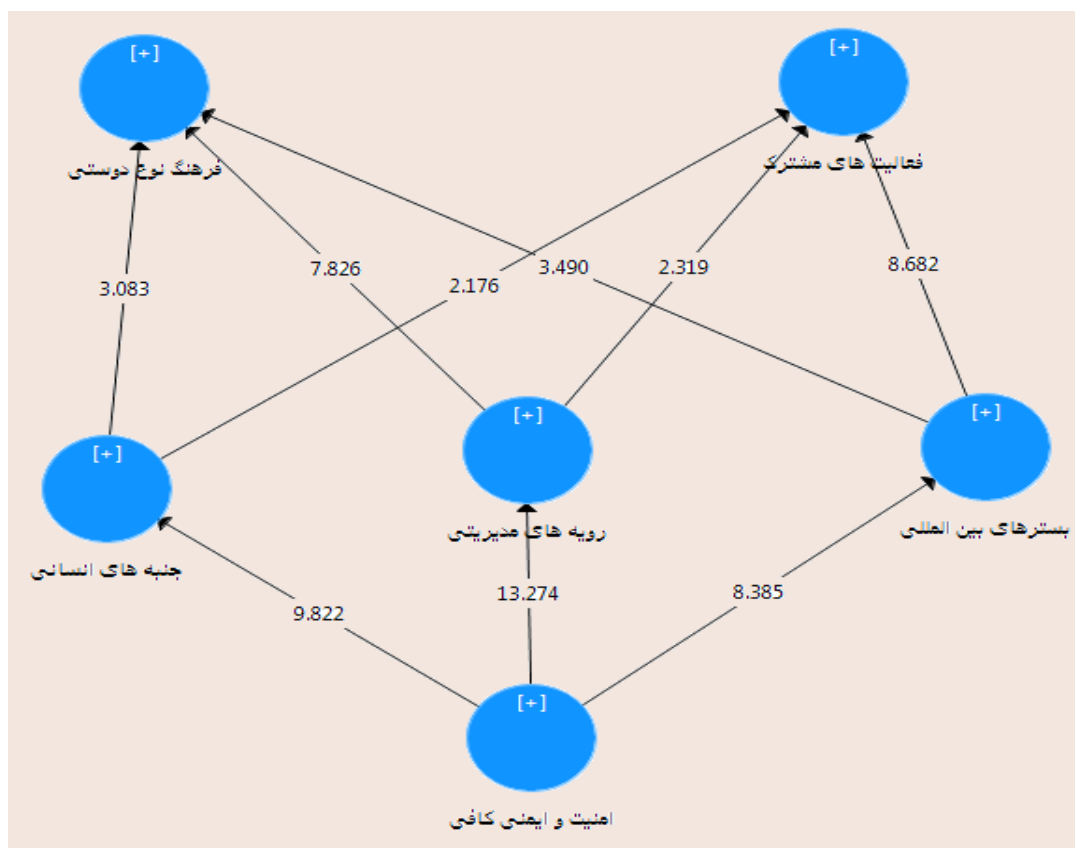
عامل	دستیابی	پیش نیاز	اشتراک	سطح
فرهنگ نوع دوستی (عامل ۱)	۶-۱	۶-۵-۴-۳-۲-۱	۶-۱	۱
بسترهای بین المللی (عامل ۲)	۶-۵-۴-۲-۱	۵-۴-۳-۲	۵-۴-۲	۲
امنیت و ایمنی کافی (عامل ۳)	۶-۵-۴-۳-۲-۱	۳	۳	۳
رویه های مدیریتی (عامل ۴)	۶-۵-۴-۲-۱	۵-۴-۳-۲	۵-۴-۲	۲
جنبه های انسانی (عامل ۵)	۶-۵-۴-۲-۱	۵-۴-۳-۲	۵-۴-۲	۲
فعالیت های مشترک (عامل ۶)	۶-۱	۶-۵-۴-۳-۲-۱	۶-۱	۱

مدل ساختاری مشخص شده مطابق با نتایج روش مدل سازی ساختاری تفسیری در شکل ۱ به نمایش گذاشته شده است.

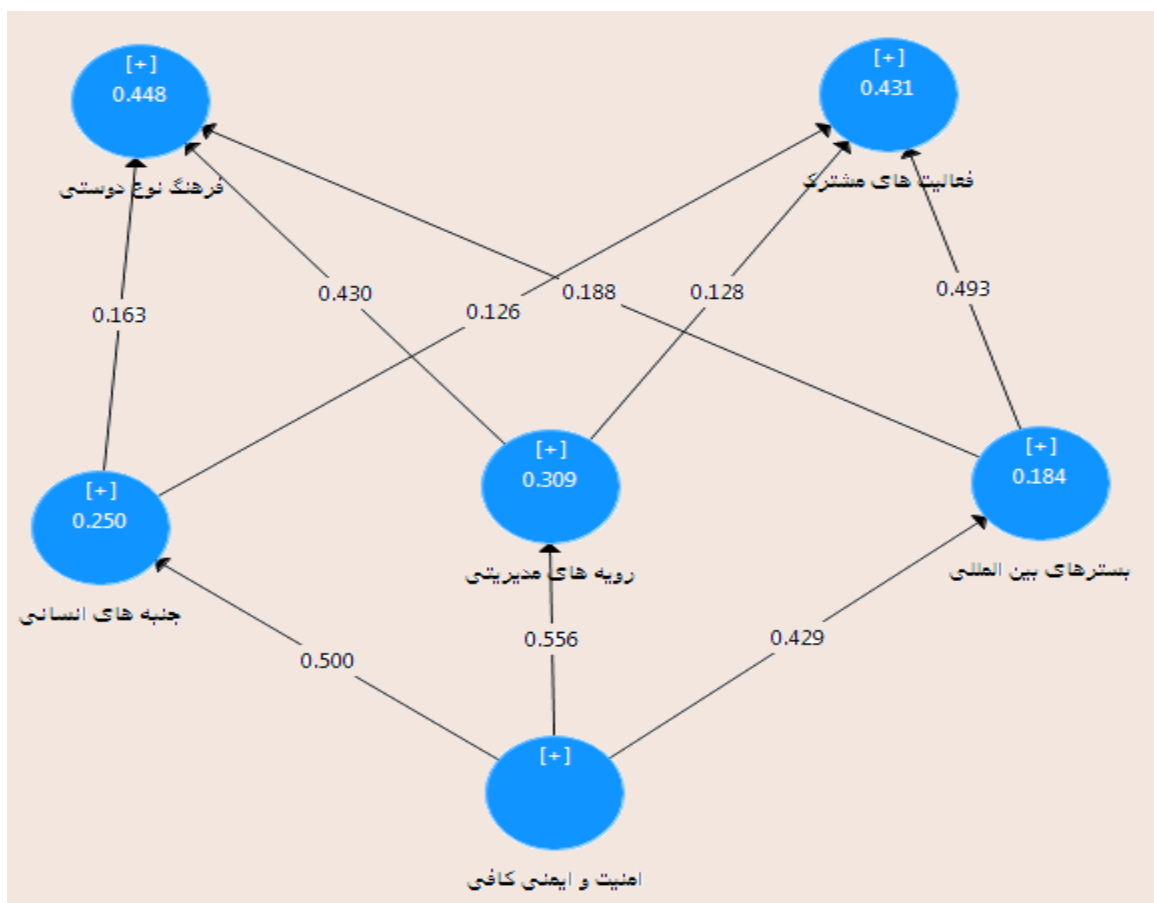

شکل ۱: مدل ساختاری تفسیری عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز

به منظور بررسی این عوامل شناسایی شده، در بخش کمی از معادلات ساختاری انجام گردید. از این رو ابتدا از آزمون کلوموگراف اسمیرنف به بررسی وضعیت طبیعی بودن توزیع داده‌های پژوهش پرداخته شد. نتایج آزمون فوق نشان داد که میزان سطح معناداری در تمامی عوامل بالاتر از ۰/۰۵ بود. شکل ۲ و ۳ مدل اندازه‌گیری و میزان ضرایب معناداری تی، عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز را نشان می‌دهد.

شکل ۲: مدل اندازه‌گیری عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز

شکل ۳: ضرایب معناداری T عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز

جدول ۶ جمع بندی از مدل های اندازه گیری و ضرایب معناداری تی موانع مؤثر بر عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز را به نمایش گذاشته است.

جدول ۶. خلاصه نتایج آماری عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز

روابط	T	تأثیر
امنیت و ایمنی کافی بر بسترهای بین المللی	۳/۳۸۵	۰/۴۲۹
امنیت و ایمنی کافی بر رویه های مدیریتی	۱۳/۲۷۴	۰/۵۵۶
امنیت و ایمنی کافی بر جنبه های انسانی	۹/۸۲۲	۰/۵۵
بسترهای بین المللی بر فرهنگ نوع دوستی	۳/۴۹۰	۰/۱۸۸
بسترهای بین المللی بر فعالیت های مشترک	۸/۶۸۲	۰/۴۹۳
رویه های مدیریتی بر فرهنگ نوع دوستی	۷/۸۲۶	۰/۴۳۰
رویه های مدیریتی بر فعالیت های مشترک	۲/۳۱۹	۰/۱۲۸

روابط	T	تأثیر
جنبه های انسانی بر فرهنگ نوع دوستی	۳/۰۸۳	۰/۱۶۳
جنبه های انسانی بر فعالیت های مشترک	۲/۱۷۹	۰/۱۲۶

نتایج پژوهش نشان داد که تمامی روابط مدل تحقیق به علت بر خورداری از میزان تی بالاتر از ۱/۹۶، دارای تأثیر معناداری می باشد. به منظور بررسی بزارش مدل تحقیق حاضر از شاخص های برازش مربوط روش معادلات ساختاری با رویکرد پی ال اس استفاده گردید. جدول ۷ نتایج مربوط به شاخص های برازش مدل فوق را نشان می دهد.

جدول ۷. شاخص های برازش عوامل مؤثر بر بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز

امنیت و ایمنی کافی	بسترهای بین المللی	رویه های مدیریتی	جنبه های انسانی	فرهنگ نوع دوستی	فعالیت های مشترک
۰/۶۳۵	۰/۷۹۱	۰/۷۵۱	۰/۷۸۴	۰/۷۲۱	۰/۷۵۰
۰/۸۰۴	۰/۸۵۱	۰/۸۳۱	۰/۸۴۷	۰/۸۲۷	۰/۸۴۱
۰/۵۷۸	۰/۴۸۸	۰/۴۹۶	۰/۴۸۱	۰/۵۴۴	۰/۵۷۰
استخراج شده					
R ^۲	–	۰/۱۸۴	۰/۲۵۰	۰/۳۰۹	۰/۴۴۸
Q ^۲	–	۰/۰۵۲	۰/۱۰۷	۰/۱۳۵	۰/۲۲۷
GOF			۰/۲۶۷		

نتایج مربوط به شاخص های برازش پژوهش نشان داد که مقدار مربوط به آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی در همه عوامل، بالاتر از ۰/۶ می باشد که حاکی از پایایی مناسب مدل دارد (بنتلر و همکاران^۱، ۱۹۹۸). همچنین نتایج تحقیق مشخص نمود که میزان روایی همگرا برای تمامی عوامل بالاتر از سطح معیار ۰/۴ می باشد که نشان دهنده مناسب بودن میزان روایی همگرا تحقیق می باشد. همچنین روایی واگرا در تحقیق حاضر نیز در قالب ماتریس عوامل در عوامل، مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. همچنین مطابق با شکل ۲ تمامی بارهای عاملی مربوط به عوامل تحقیق، بیش از ۰/۴ می باشد که نشان دهنده مناسب بودن این معیار می باشد.

با توجه مقدار بدست آمده از R^۲ در همه عوامل، نشان می دهد عامل ها با توجه به روابط متغیرها که بصورت پیچیده می باشد در این شاخص نیز در سطح متوسطی قرار دارند. نتایج نشان می دهد مقادیر در سطح متوسطی برای Q^۲ معرفی

^۱ Bentler et al

شده است و در همه عوامل، مقدار بیشتر از $0/32$ به دست آمد که نشان از مناسب بودن این شاخص دارد. در نهایت شاخص GOF معرفی شده است برابر با $0/267$ به دست آمد که نشان از برازش کلی مدل متوسط می باشد. با این توجه مشخص گردید که مدل ارائه شده در تحقیق حاضر، از برازش مناسبی برخوردار می باشد.

بحث و نتیجه گیری

امروزه انتظارات مختلفی از گردشگری در حوزه های مختلف وجود دارد. بدون شک کارکردهای گردشگری در حوزه های مختلف از جمله صلح جهانی و روابط صلح آمیز می تواند به عنوان یکی از کم در دسترترین نوع اقدامات بین المللی مورد استفاده قرار گیرد. نمونه های موردی از استفاده از گردشگری ورزشی جهت تقویت روابط بین المللی و کاهش تنش های سیاسی سبب گردیده است تا امروزه از گردشگری ورزشی به عنوان راهکاری مهم در مسیر کاهش تنش های سیاسی و تقویت روابط صلح آمیز نام برده شود. پژوهش حاضر مشخص نمود که جهت بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز در سطح بین المللی می بایستی عوامل مختلفی شامل امنیت و ایمنی کافی، بسترهای بین المللی، رویه های مدیریتی، جنبه های انسانی، فرهنگ نوع دوستی و فعالیت های مشترک اعمال گردد. این مسئله نشان دهنده اهمیت گردشگری ورزشی و نیاز به برنامه ریزی جامع و کلان جهت بهره گیری از آن در مسیر بهبود روابط صلح آمیز می باشد. تنوع عوامل شناسایی شده همچنین نشان گر این مهم می باشد که ضعف های عمده ای در این خصوص در حال حاضر وجود دارد که سبب شده است تا مسیر بهبود نقش گردشگری ورزشی در جهت توسعه روابط صلح آمیز را تحت شعاع قرار دهد. توسعه منابع انسانی یکی از عوامل شناسایی شده بود که در گردشگری ورزشی نقش کاملاً تعیین کننده ای دارد، چرا که کلیه فعالیت های صورت گرفته در توسعه گردشگری زیر نظر نیرو انسانی ماهر و توانا انجام خواهد شد. همچنین این شاخص از مهمترین عوامل صلح در جهان است، می توان گفت که زیر بنای صلح جهانی در دستان منابع انسانی توانمند و آموزش دیده است که بتوانند از کلیه عامل ها در جهت بهبود صلح جهانی تلاش کنند. ورزش و گردشگری ورزشی نیز می توانند ملت ها را به هم نزدیک کند و باعث بهبود وضعیت صلح جهانی شود. یکی دیگر از مواردی که می توان به آن اشاره کرد عامل اقتصادی است که باید مورد توجه قرار گیرد، چرا که اگر منابع مالی مناسب تامین نشود بدون شک نمی توان از منابع موجود مانند منابع طبیعی در بحث ارتقای گردشگری استفاده کرد و این منابع در دوره های زمانی بدون استفاده خواهند ماند و زندگی ماشینی امروزه باعث از بین رفتن آنها خواهد شد. لذا با تامین منابع مادی لازم از بخش خصوصی و دولتی می توان گردشگری ورزشی را در جهت بالا رفتن شاخص های صلح جهانی ارتقا داد و همچنین از بین رفتن منابع موجود نیز جلوگیری خواهد شد. امروزه انتظارات مختلفی از گردشگری در

حوزه‌های مختلف وجود دارد. بدون شک کارکردهای گردشگری در حوزه‌های مختلف از جمله صلح جهانی و روابط صلح‌آمیز می‌تواند به عنوان یکی از کم در دسترترین نوع اقدامات بین‌المللی مورد استفاده قرار گیرد. نمونه‌های موردی از استفاده از گردشگری ورزشی جهت تقویت روابط بین‌المللی و کاهش تنش‌های سیاسی سبب گردیده است تا امروزه از گردشگری ورزشی به عنوان راهکاری مهم در مسیر کاهش تنش‌های سیاسی و تقویت روابط صلح‌آمیز نام برده شود.

بکن و کارمیگنانی^۱ (۲۰۱۶) در پژوهش خود اشاره داشتند که جهت ارتقاء نقش گردشگری در راستای ارتقاء صلح جهانی نیازمند توجه به عوامل متنوعی می‌باشد. به نظر می‌رسد گردشگری ورزشی جهت بازی نمودن نقش کلیدی در جهت ارتقاء روابط صلح‌آمیز می‌بایستی اصول و استانداردهایی را ایجاد نماید. از این رو عوامل مختلفی جهت ارتقاء سطح کیفی و کمی گردشگری ورزشی جهت شکل‌گیری تأثیرات مثبت بر روابط صلح‌آمیز وجود دارد. این مسئله سبب گردید تا در تحقیق حاضر جهت بهبود نقش گردشگری ورزشی در جهت توسعه روابط صلح‌آمیز عوامل مختلفی شامل امنیت و ایمنی کافی، بسترهای بین‌المللی، رویه‌های مدیریتی، جنبه‌های انسانی، فرهنگ نوع دوستی و فعالیت‌های مشترک شناسایی گردد. گردشگری نیرویی فوق‌العاده برای تغییر است که در بسیاری از کشورها نیرویی برای خوشبختی به حساب می‌آید. هزاران بازدیدکننده‌ای که برای گردش می‌آیند، نه تنها پول همراه خود می‌آورند، بلکه بر زندگی ساکنان محلی نیز تأثیر می‌گذارند (گالدینی^۲، ۲۰۰۷). به طور کلی گردشگری در حال تبدیل به یکی از سریع‌ترین صنایع رو به رشد جهان بوده و ابزاری برای ایجاد درآمد ملی و از اصلی‌ترین ارکان اقتصادی جهان و نیز از مفاهیم، اشکال و ارکان توسعه پایدار قلمداد می‌شود (شوکتی و همکاران، ۱۳۹۵). بکن و کارمیگنانی^۳ (۲۰۱۶) در پژوهش خود اشاره داشتند که جهت ارتقاء نقش گردشگری در راستای ارتقاء صلح جهانی نیازمند توجه به عوامل متنوعی می‌باشد. به نظر می‌رسد گردشگری ورزشی جهت بازی نمودن نقش کلیدی در جهت ارتقاء روابط صلح‌آمیز می‌بایستی اصول و استانداردهایی را ایجاد نماید. از این رو عوامل مختلفی جهت ارتقاء سطح کیفی و کمی گردشگری ورزشی جهت شکل‌گیری تأثیرات مثبت بر روابط صلح‌آمیز وجود دارد. این مسئله سبب گردید تا در تحقیق حاضر جهت بهبود نقش گردشگری ورزشی در جهت توسعه روابط صلح‌آمیز عوامل مختلفی شامل امنیت و ایمنی کافی، بسترهای بین‌المللی، رویه‌های مدیریتی، جنبه‌های انسانی، فرهنگ نوع دوستی و فعالیت‌های مشترک شناسایی گردد.

۱ . Becken & Carmignani

۲ .Galdini,

۳ . Becken & Carmignani

نتایج پژوهش حاضر مشخص نمود که امنیت و ایمنی کافی به عنوان عامل زیربنایی در مدل تحقیق خود سبب شکل گیری سایر عوامل می گردد. به عبارتی این مسئله بازگو کننده این مهم می باشد که جهت مدیریت و بهبود عواملی از جمله بسترهای بین المللی، رویه های مدیریتی، جنبه های انسانی، فرهنگ نوع دوستی و فعالیت های مشترک، نیاز است تا در مرحله اول امنیت و ایمنی کافی شکل گیرد. به عبارتی ایجاد شرایط جهت ارتقاء امنیت و ایمنی کافی سبب می گردد تا بستر جهت بهبود سایر عوامل به وجود آید. این در حالی است که تحقیقات ضد و نقیضی در این خصوص وجود دارد. پارت و لیو (۲۰۱۶) اشاره داشتند که جهت بهبود گردشگری در راستای ارتقاء صلح جهانی نیاز است تا بستر مدیریتی مناسبی ایجاد گردد. از طرفی اکسجرالد^۱ (۲۰۰۳) و کیم و پیرودکس (۲۰۰۶) اشاره داشتند که جنبه بین المللی گردشگری یکی از مسائل مهم در جهت ارتقاء صلح جهانی به واسطه گردشگری می باشد. به نظر می رسد نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات پارت و لیو (۲۰۱۶)، اکسجرالد (۲۰۰۳) و کیم و پیرودکس (۲۰۰۶) ناهمخوان می باشد. در تفسیر بروز این ناهمخوانی لازم به ذکر است که محیط اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی متفاوت در تحقیق حاضر و تحقیقات پارت و لیو (۲۰۱۶)، اکسجرالد (۲۰۰۳) و کیم و پیرودکس (۲۰۰۶) سبب گردیده است تا این ناهمخوانی به وجود آید. به نظر می رسد در برخی مناطق جغرافیایی از جمله در کشورهای اروپایی، امنیت کافی در روند برگزاری رویدادهای ورزشی و برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی سبب گردیده است تا عامل امنیت و ایمنی کافی به عنوان مسئله ای کلیدی مشخص نگردد.

یانگ^۲ و همکاران (۲۰۱۹) و فوری^۳ و همکاران (۲۰۱۹)، آراس^۴ (۲۰۱۷) و برونودنی^۵ (۲۰۱۷) در پژوهش خود مشخص نمودند که امنیت کافی در جهت توسعه گردشگری و دستیابی به اهداف مدنظر از آن تأثیرگذار می باشد. بدون شک وجود امنیت و ایمنی لازمه اجرای هر برنامه ای می باشد. به علت حضور جمع کثیری از افراد در برنامه های مربوط به گردشگری ورزشی، بدون شک امنیت و ایمنی امری مهم و ضروری می باشد. ارتقاء امنیت و ایمنی فعالیت های گردشگری ورزشی سبب می گردد تا این فعالیت ها در سطوح مختلف جامع نیز همه گیر شود. به عبارتی توسعه گردشگری ورزشی نیازمند برخورداری از امنیت و ایمنی کافی در این خصوص می باشد. چرا که گردشگری توسعه ای است که در آن توازن و تعامل و حفظ ارزش ها و کیفیت اخلاقیات و اصول اقتصادی و نیز مزیت های اقتصادی همه به همراه هم دیده شده و کوشش می شود تا توسعه ای متعادل و همه جانبه جایگزین توسعه صرفاً اقتصادی شود (پارت و لیو، ۲۰۱۶). بر این اساس، بسیاری از کشورها با استفاده از این رهیافت توانسته اند وضعیت خویش را تا حد درخور توجهی بهبود بخشند و به مشکلات اقتصادی خویش، از قبیل پایین بودن سطح درآمد سرانه، فراوانی بیکاری و کمبود درآمدهای ارزی فائق آیند، بنابراین، گردشگری نیرویی فوق العاده برای تغییر است که در بسیاری از کشورها نیرویی برای خوشبختی به حساب

^۱ . Askjellerud

^۲ . Yang

^۳ . Fourie

^۴ . Aras

^۵ . Brondoni

می‌آید. هزاران بازدیدکننده ای که برای گردش می‌آیند، نه تنها پول همراه خود می‌آورند، بلکه بر زندگی ساکنان محلی نیز تأثیر می‌گذارند (گالدینی، ۲۰۰۷). در جهت بهبود نقش گردشگری ورزشی در توسعه روابط صلح آمیز نیز نیاز است تا فعالیت‌هایی در این خصوص ایجاد گردد. بدون شک افزایش امنیت و ایمنی این فعالیت‌ها سبب می‌گردد تا ضمن عادی جلوه دادن شرایط و فضای فعلی؛ زمینه جهت ارتقاء کمیت این برنامه‌ها را فراهم نماید. به عبارتی انجام بدون دردسر و مشکل برنامه‌های گردشگری ورزشی در راستای توسعه روابط صلح آمیز سبب می‌گردد تا استمرار این فعالیت‌ها را شاهد بود. پرات و لیو (۲۱۰۶) و تیموسی و کیم^۱ (۲۰۱۵) در تحقیق خود مشخص نمودند که ارتقاء امنیت برنامه‌های بهبود روابط صلح آمیز در عرصه بین‌المللی سبب می‌گردد تا تلاش‌هایی بیشتری جهت تدارک و اجرا این برنامه‌ها بیشتر گردد.

با توجه به نتایج پژوهش حاضر در راستای اهمیت عوامل ایمنی و امنیت جهت بهبود نقش گردشگری در توسعه روابط صلح آمیز، پیشنهاد می‌گردد تا با بهره‌گیری ارگان‌های نظامی و ایجاد ساختار مناسب جهت مدیریت حضور این ارگان‌ها، به ارتقاء ایمنی و امنیت برنامه‌های گردشگری ورزشی اقدام نمود. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد گروه‌های داوطلبی و استفاده از نظارت‌های مردمی، به ارتقاء ایمنی و امنیت برنامه‌های گردشگری ورزشی اقدام نمود. با توجه به نتایج پژوهش حاضر همچنین پیشنهاد می‌گردد تا مدیریت و کنترل رفتارها و فعالیت‌های تروریستی در طی انجام فعالیت‌های مربوط به گردشگری ورزشی به به ارتقاء ایمنی و امنیت برنامه‌های گردشگری ورزشی اقدام نمود. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا بودجه‌ای مناسب جهت ارتقاء امنیت و ایمنی برنامه‌های گردشگری ورزشی مشخص و اعمال گردد.

منابع

۱. مشیری، سیدرضا، رجبی، احمد، رجایی، محمد. (۱۳۸۸). بررسی و ارزیابی نقش گردشگری ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و جسمی شهرها، همایش منطقه‌ای استراتژی‌های توسعه از دیدگاه جغرافیایی، آستارا.
۲. موحد، علی، کهزادی، سالار. (۱۳۸۹). تحلیل عوامل موثر بر توسعه گردشگری استان کردستان با استفاده از مدل SWOT. فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش و برنامه ریزی شهری، ۱(۲)، ۱۰۲-۸۵.
۳. پیمان، آیت، ۱۳۹۴، گردشگری، معنویت و صلح و دوستی، اولین کنفرانس بین‌المللی گردشگری و معنویت، تهران.
۴. ضرغام بروجنی، حمید، خسروانی دهکردی، افروز. (۱۳۹۱). اثرات توسعه گردشگری بر شاخص‌های صلح جهانی. مطالعات مدیریت گردشگری، ۷(۱۹)، ۴۷-۲۵.

۵. Aras, H. (۲۰۱۷). The problem of tourism security in Turkey. Hitit Univ. J. Soc. Sci. Inst, ۱۰(۱), ۵۸۵-۶۱۰.

٦. Askjellerud, S. (٢٠٠٣). The tourist: A messenger of peace? *Annals of Tourism Research*, ٣٠(٣), ٧٤١-٧٤٤.
٧. Becken, S., & Carmignani, F. (٢٠١٦). Does tourism lead to peace? *Annals of Tourism Research*, ٦١, ٦٣-٧٩.
٨. Belias, D., Velissariou, E., Kyriakou, D., Vasiliadis, L., Aspridis, G., Mantas, C., & Koustelios, A. (٢٠١٨). Greece as a sports tourism destination. In *Innovative Approaches to Tourism and Leisure*. Springer, Cham, ٥٠٧-٥١٩.
٩. Bentler, P. M., & Bonett, D. G. (١٩٨٠) Significance tests and goodness of fit in the analysis of covariance structures. *Psychological bulletin*, ٨٨(٣), ٥٨٨.
١٠. Brondoni, S. M. (٢٠١٧). Global tourism and terrorism. Safety and security management. *Symphonya. Emerging Issues in Management*, (٢), ٧-١٦.
١١. Carbone, F. (٢٠١٧). International tourism and cultural diplomacy: A new conceptual approach towards global mutual understanding and peace through tourism. *Turizam: međunarodni znanstveno-stručni časopis*, ٦٥(١), ٦١-٧٤.
١٢. Fourie, J., Rosselló-Nadal, J., & Santana-Gallego, M. (٢٠١٩). Fatal Attraction: How Security Threats Hurt Tourism. *Journal of Travel Research*, ٠٠٤٧٢٨٧٥١٩٨٢٦٢٠٨.
١٣. Galdini, R., (٢٠٠٧), Tourism and the City: Opportunity for Regeneration, *Tourismos*, ٢ (٢). ٩٥-١١١.
١٤. Hinch, T., & Ito, E. (٢٠١٨). Sustainable sport tourism in Japan. *Tourism Planning & Development*, ١٥(١), ٩٦-١٠١.
١٥. hodeck, a., eckert-lindhammer, d., & dos santos, l. c. f. (٢٠١٨). Expectation and perceived experience of rio ٢٠١٦: the perspective of latin american stakeholders. In ٩th international sport business symposium, ٢٣١-٢٤١.
١٦. Kim, Y., & Crompton, J. (٢٠٠٩). Role of tourism in unifying the two Koreas. *Annals of Tourism Research*, ١٧ (٣), ٣٥٣-٣٦٦
١٧. Pratt, S., & Liu, A. (٢٠١٦). Does tourism really lead to peace? A global view. *International Journal of Tourism Research*, ١٨(١), ٨٢-٩٠.
١٨. Pratt, S., & Tolkach, D. (٢٠١٨). The politics of tourism statistics. *International Journal of Tourism Research*, ٢٠(٣), ٢٩٩-٣٠٧.
١٩. Timothy, D. J., & Kim, S. (٢٠١٥). Understanding the tourism relationships between South Korea and China: A review of influential factors. *Current Issues in Tourism*, ١٨(٥), ٤١٣-٤٣٢.
٢٠. Watanabe, Y., Gilbert, C., Aman, M. S., & Zhang, J. (٢٠١٨). Attracting international spectators to a sport event held in Asia: the case of Formula One Petronas Malaysia Grand Prix. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*, ١٩(٢), ١٩٤-٢١٦.
٢١. Yang, X., Dong, L., & Li, C. (٢٠١٩). Microclimate tourism and microclimate tourism security and safety in China. *Tourism Management*, ٧٤, ١١٠-١٣٣.